

VZKŘÍŠENÍ

ZDRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

- č. 19

VĚŘÍM VE SPOLEČENSTVÍ SVATÝCH...

Moji milí farníci.

Kdo z nás by netoužil patřit k nějakému slavnému týmu nebo špičkové firmě? Velmi mnoho lidí »řeší« tuto svoji touhu tím, že se počítají mezi fanoušky takových slavných mužstev, přičemž se zcela ztotožňují s jejich výsledky.

Je známo, že zejména v kapitalistickém světě hraje důležitou roli značka firmy. Má-li ta která značka dobrý zvuk, pak se to pozná i na dobrém odbytu jejich zboží. A zákazník, který chce mít jistotu, že dobře nakoupí, ten kupuje raději značkové zboží, kde výrobce ručí svým jménem za kvalitu.

A co my křesťané, kteří patříme do Kristovy církve? Jak to vypadá s naší »firmou«? Jaké je naše »zboží«? Kdo všechno k »nám« patří?

Víme, že Kristus přišel, aby povolal k následování všechny lidi, hříšníky nevyjímaje. Když se tedy v církvi porozhlédneme kolem sebe, pak objevíme lidi nejrůznějšího stupně dokonalosti. A někdy i lidi velmi nedokonalé a hříšné. Tato skutečnost by nás neměla překvapit, uvážíme-li co nám řekl Pán Ježíš o »pšeni a koukolku«. Je tedy pravdou, že se v církvi vyskytují jak lidé svatí, tak i vysloveni hříšníci.

Jak jsme si řekli v úvodu, je přitažlivé a povzbuzující, mohu-li nějakým způsobem patřit k těm nejlepším. Proto také vymezila církev během liturgického roku jeden den, kdy nám chce takřkajíc nabídnout »exhibiční vystoupení svých vítězů« tj. svatých.

Oni jsou našimi vzory, oni ukazují cestu, po které se lze s jistotou dostat k Bohu, oni nás zvou k následování. Vyjádřeno slovy preface: «Neboť oni jsou chloubou tvé církve a v nich nám dáváš příklad, oni jsou naši přátelé, zastánci a pomocníci a mezi nimi v nebeském Jeruzalémě je náš domov, k němuž putujeme s vírou v našeho Pána Ježíše Krista.»

Pro nás je jejich příklad povzbuzením, protože k nám jakoby promlouvají: Ano, je to možné, aby ses i ty stal(a) svatým / svatou. My jsme toho živým důkazem. Já pak mohu být hrdý na to, že jsou mezi námi »vítězové«. Využijme této nabídky církve k tomu, abychom v sobě znovu nechali rozhořet touhu po tom, stát se jedním z těch, které o slavnosti všech svatých slavíme.

Váš P. Ladislav Štefek, ISch

● Zprávy z farnosti

- V sobotu 18. října se uskutečnila v rámci oslav sv. Vojtěcha pouť do Libice n. Cidlinou a do Hradce Králové.
- Na pouť do Staré Boleslavi a na Svatou Horu se písemně přihlásilo pouze 10 farníků, a proto jsme ji letos neuskutečnili.
- V polovině listopadu se naše sestra paní Marie Chýlová dožívá v plné duševní svěžesti krásných 90 let. Ze srdce jí blahopřejeme a vyprošujeme jí mnoho zdraví a Boží milosti do dalších let.
- V neděli dne 23. listopadu - o Slavnosti Ježíše Krista - Krále, nebude v našem chrámě dopolední mše sv. v 9 hodin a v 10.30, protože podle svých možností půjdeme všichni do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Hradčanech, kde bude v 9.30 slavná bohoslužba na ukončení posledního roku a celého Desetiletí duchovní obnovy národa. Je žádoucí, aby se této bohoslužby zúčastnilo co nejvíce věřících z celé arcidiecéze. Přátelé, vzpomeňte si, jak jsme v neděli 6. března 1988 - v 1. roce Desetiletí - na pokyn pana kardinála Tomáška, který tehdy vyhlásil celonárodní pouť k Anežce Přemyslovně do svatovítské katedrály, rádi putovali. Bylo to v době totality a tehdejší režim vyhlásil na tento den 100%ní pohotovost, protože se bál. Nebylo mu to nic platné. Anežka zvítězila. Za rok a půl se režim položil. Chápejme tedy tuto pouť do katedrály jako projev vděčnosti za všechno, co jsme v uplynulých deseti letech obdrželi od Pána Boha na přimluvu našich národních patronů - Anežkou počínaje a Vojtěchem konče. Ti, kteří s námi do katedrály nepůjdou, budou mít možnost zúčastnit se nedělních bohoslužeb buď předcházející sobotu večer v 18 hodin, anebo v neděli ráno v 7 a večer v 18 hodin.
- Téhož dne, tedy v neděli 23. listopadu v 15.00 hod. bude ve farním sále divadelní představení souboru MÁJ, který uvede pohádku Ivy Peřinové *Pohádka do dlaně*. Všichni jste srdečně zváni.
- Jak již bylo oznámeno, v úterý 25. listopadu, po večerní mši sv., bude v učebně farního areálu informativní schůzka se zájemci, kteří jsou ochotni pracovat ve farní Charitě. Nashledanou se těší MUDr. Nina Satorieová, ředitelka zdejší farní Charity.

- Každou druhou středu v měsíci se v areálu fary pořádají od 19 hodin „Večery mladých“. Setkání jsou vhodná pro věřící i nevěřící. Program je pestrý.
- Společnost sv. Vincence z Pauly ve farnosti Strašnice prosí farníky, aby přispěli ke sbírce vlny nebo starých ručně pletených svetrů z vlny, z kterých pak vězenkyně ve věznicích pletou pokrývky pro malomocné. Vlnu sbíráme ve farní knihovně ve středu od 16 do 17.30 hod. a v neděli dopoledne po mši sv.
- Knihovna má další nové knihy - duchovní i zábavné včetně dobrodružných, které rádi čtou i muži. Přijďte si vypůjčit pro sebe i své děti!

● Pouť do Vorau

Ve dnech 4. - 7. září 1997 uskutečnilo naše farní společenství zájezd k přátelům, se kterými jsme navázali kontakt v roce 1991, a to do rakouského městečka Vorau (750 m), které leží asi 50 km od hlavního města spolkové země Štýrsko - Grazu.

Zájezd jsme zahájili společnou mší sv. v našem farním kostele ve Strašnicích. Po osmé hodině jsme vyrazili z Prahy na cestu. Státní hranici jsme překročili kolem poledne v Hatích u Znojma a pokračovali směrem na Vídeň, kam jsme dospěli kolem 14. hodiny.

Zde jsme si prohlédli katedrálu sv. Štěpána, Vídeňskou operu a při krátké projíždce městem jsme shlédli parlament, radnici a nakonec jsme se po dálnici směrem na Graz vydali k cíli naší cesty do Vorau.

Po příjezdu do Vorau (kolem 19. hod.) jsme byli přiděleni do jednotlivých hostitelských rodin.

Další den (pátek 5. září) jsme zahájili společný program mší sv. v klášteře ve Stift-Vorau. Pak jsme vyjeli autobusem na hrad Festenburg, který se nachází ve výšce 1743 m a byl založen ve 14. stol. Nyní je majetkem obce. Dárce byl kněz a básník

dr. Otakar Kernstock (autor textu rakouské hymny). Nyní je hrad přebudován v tzv. hradní svatyni, k níž náleží kostel a dalších šest kaplí.

Odpolední program měl dvě části. Nejprve jsme si prohlédli klášterní komplex Stift-Vorau. Odborný výklad měl pan děkan Gerhard Rechberger. Přestože se přes Vorau přehnala válka, byl klášter poškozen jen nepatrně. Dnes je po generální opravě v plném lesku. V době císaře Josefa II. a Marie Terezie byl klášter sídlem štýrského biskupa. A protože člověk potřebuje přijímat potravu nejen pro duši a ducha, nýbrž i pro tělo, pokračoval odpolední program společnou svačinou v typické venkovské štýrské hospůdce, kde byly podávány charakteristické štýrské speciality.

Rovněž náš sobotní program byl zahájen společnou mší svatou. Pak jsme odjeli prohlédnout si hlavní město Štýrska-Graz, kde nás průvodce provedl jeho historickým jádrem.

Odpoledne jsme navštívili mariánské poutní místo Pöllerberg (1225 m). Před kostelem je kulatý kámen, na němž jsou vyznačena mariánská poutní místa, jejich vzdálenost od kostela v Pöllerbergu a směr, kterým leží. Je zde vyznačena i naše Svatá Hora a Hostýn.

K večeru jsme ještě vyjeli na Masenberg (1230 m) s velmi pěknou sjezdovkou, odkud je za pěkného počasí nádherný výhled na Vorau a okolí.

V neděli 7. září po společné mši sv. (byla sloužena německy a evangelium bylo čteno jak německy, tak i česky) jsme se rozloučili s našimi hostiteli a vydali se na zpáteční cestu.

Naši poslední zastávkou v Rakousku ještě bylo mariánské poutní místo Mariazell. Po prohlídce jsme se u hlavního oltáře pomodlili loretánské litanie a písní „Budiž vděčně velebena...“ jsme se s basilikou rozloučili.

Přes Linz a Horní Dvořiště jsme do Prahy dojeli podle plánu okolo 22. hodiny.

Díky P. Štefkovi jsme naše získané historické poznatky doplnili i duchovními impulsy, takže náš pobyt v Rakousku můžeme nazvat poutí.

JUDr. Karel Dvořák

● Encykliky

V letošním roce se vás pokusíme stručně seznámit s obsahem některých encyklik, zejména pokoncilových, začneme však se staršími a již známějšími, ze kterých nové vycházejí.

RERUM NOVARUM (O dělnické otázce) vydal Lev XIII. v r. 1891. Mnoho požadavků, na tehdejší dobu radikálních, je dnes pro nás samozřejmou skutečností. Uvědomme si však, že Církev již před 100 lety požadovala sociální spravedlnost a předvíдалa smutný vývoj, když se poměry nezlepšily.

Následující citace jsou z publikací farní knihovny pod signaturou J 25, J 32, J 33, J 34, J 35 a z Katolického týdeníku.

Str. 9 - „... hrstka majetných a boháčů vložila jeho téměř otrocké na nesmírné množství proletářského lidu ...“

Str. 10 - „... řešení socialismu je však nepřijatelné, je nespravedlivé k jednotlivcům i k rodinám. Právo mít soukromý majetek je člověku dáno od přírody...“

Str. 15 - „... při volbě životního stavu má každý svobodou vůli vybrat si panenství nebo vzít na sebe závazky manželské... a žádný zákon nemůže omezovat hlavní účel manželství - děti, ke kterým mají vlastnické právo jen rodiče.“

Str. 20 - „... rájem bez starostí pozemský život nikdy nebude... dělníci i zaměstnavatelé musí plnit své povinnosti, hlavně ať platí zaměstnavatel dělníkovi spravedlivou mzdu.“

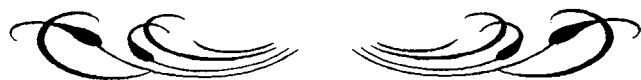
Str. 28 - „... Lidstvo se musí vrátit ke křesťanství.“

Str. 30 - „... Stát nemůže nahradit charitativní péči Církve, ale má pečovat o blaho, zvláště o dělnictvo ... zvláště má odklízet příčiny vedoucí ke stávkám, ochraňovat náboženství a mravnost ... chránit nedělní a sváteční klid ... chránit občany před vykořisťováním (pracovní doba a odpočinek, práce žen a dětí ...) ... daně ať nevyčerpávají soukromý majetek ... umožnit shromažďovací právo vyjímaje sdružení se špatným cílem.“

Str. 52 - „... Služebníci oltáře ať napnou všechny síly, aby zdůrazňovali zásady čerpané z evangelia ... a lásku v sobě zachovali a v jiných probouzeli.“

Zhodnocení této encykliky provedl Pius XI. V encyklice **QUADRAGESIMO ANNO**, vydané v roce 1931 (O znovuvybudování společenského řádu v duchu evangelia), kde ji nazval „nesmrtelným dokumentem“, „Magnou chartou“, o kterou se musí opírat veškerá katolická sociální činnost. Nová encyklika zdůrazňovala spravedlivou mzdu, reformy sociálního působení státu, nápravu mravů a nutnost mezistátních dohod. Znovu konstatovala, že „křesťanství se s žádným socialismem (rozuměj komunismus a fašismus) sloučiti nedá“.

Ke stému výročí encykliky papeže Lva XIII. vydal Jan Pavel II. encykliku **CENTISIMUS ANNUS** (Stý rok). Je považována za aktuální formulaci sociální nauky katolické církve. Mluví o lidské odpovědnosti před Bohem. Církev se vyslovuje kriticky k socialistickému kolektivismu i k některým negativním důsledkům liberálního hospodářství. Bere v ochranu lidskou osobnost, její svobodu i obecné zásady solidarity. Křesťanství nemá žádnou „třetí cestu“ v ekonomickém a politickém životě, ale jako nesmlouvavou povinnost ve jménu spravedlnosti a pravdy označuje papež pomoc nouzi trpícím lidem a jejich právo účasti na materiálních statcích ostatního světa. Jde zejména o trpící obyvatelstvo třetího světa i o země postkomunistického bloku. Všichni mají svými pracovními schopnostmi přispět k výstavbě spravedlivějšího a pro všechny šťastnějšího světa. I v západních zemích jsou ještě různé formy chudoby okrajových skupin starých a nemocných.

*Setkávají se milosrdenství a věrnost,
spravedlnost s pokojem si dají políbení.
Ze země vyraší pravda,
z nebe bude shlížet spravedlnost.
Hospodin dopřeje dobrých časů,
svou úrodu vydá naše země.*

Žalm 85, 11 - 13

● Moudrá slova

Řečí, ale v daleko větší míře písmem ze sebe člověk vydává cosi, co přesahuje smrt. V tradici a v knihách žije dál část lidské osoby, která dokáže ovlivňovat mysli a skutky jiných lidí v jiném čase a na jiném místě. Řada černých znaků na papíře umí pohnout člověka k slzám, i když se kosti toho, kdo je napsal, již dávno obrátily v prach.

JULIAN HUXLEY

*Minulost musíme svěřovat Božímu milosrdenství,
přítomnost své věrnosti
a budoucnost Prozřetelnosti.*

SV. FRANTIŠEK SALESKÝ

*

*Pane Bože, ať mám pro Tebe čas,
ať mám čas pro sebe,
ať mám čas pro druhé,
kteří jdou stejnou cestou se mnou.*

*

Věřím, že duše spořádaného člověka nemůže být bez modlitby.

JEAN COCTEAU

*

Gram dobrého příkladu má větší váhu než cent slov.

SV. FRANTIŠEK SALESKÝ

*

Výchova, to je příklad a láska - jinak nic.

FRÖBEL

*

Milovat nějakého člověka znamená vidět ho tak, jak ho stvořil Bůh.

DOSTOJEVSKIJ

*

Neexistuje nic, co by bylo tak těžké a temné jako láska.

LIPPERT

PODZIMNÍ MEDITACE

*Nezasévej mne, smrti, do svého pole,
dokud jsem se nestal dobrým pšeničným zrnem.
Nedávej mi, Pane, předstoupit před Tvou tvář,
dokud nejsem svatý.*

*Od okamžiku k okamžiku mne pohánějí stovky větrů,
chvíli se vznáším a hned jsem zase v propusti,
tu jsem pánem své duše a hned zas otrokem svého těla.
Jako když se kolo otočí, tak neustále se měním.
Bílí je smíseno s mým obilím
a tvé dobré zrnó dusí trní na poli tvého sluhu.
Nikomu, jen Tobě, Bože, vypravuji o své bídě.
Vždyť jedině k tobě a k tvému velikému milosrdenství směřuje má touha.*

*Ty, jemuž jsou stejně podrobeni živí a mrtví,
nenech mne jednou zemřít v mých hříších.
Nejdříve, Pane, proměň mé klasy v chléb,
pak teprve ať ke mně přistoupí žnec,
nejdříve nalej mé hrozny vínem a teprve pak ať přijde vinař.
Pro svou dokonalou milost mi dej dosáhnout spásy,
o to tě prosím.*

Modlitba ze 4. století po Kristu

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Laická linka důvěry: Stř 16 - 17 hod. ve farní knihovně (mimo prázdniny)

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.